

10 VRAGEN AAN

TON WILLEMSSEN

OPRICHTER EN EIGENAAR VAN TONZON ISOLATIE

‘Ik ben nooit voor de snelle winst gegaan’

Liesbeth Wytzes

Foto's Rob Voss

1 Wat is de impact van het coronavirus op uw bedrijf in isolatiemateriaal?

‘Ik heb een man of 30, 35 in dienst. De meeste kantomedewerkers werken vanuit huis. In het grote kantoor zijn maximaal drie mensen en in de productiehal liggen de werkplekken ver uit elkaar. Wie klachten heeft, blijft thuis. De anderen werken door en verwerken de bestellingen uit de webshop, want er is nu tijd om het huis te verduurzamen.

‘De installatiewerkzaamheden gaan tot nu toe gewoon door. Klanten vinden het juist prettig dat de vloer wordt geïsoleerd nu ze zoveel thuis zijn. Wel hebben we aanpassingen gedaan: de installateurs komen niet meer binnen en nemen hun pauze in de auto. Ze gaan bij de voordeur door het luik naar de kruipruimte en zo gaan ze ook weer weg.

‘We zien wel een afname in het aantal offerteaanvragen. Maar we mogen van geluk spreken dat de werkzaamheden van onze installateurs gebeuren in een ruimte waar de meesten niet eens willen komen.

‘Ondanks de coronacrisis kan de verduurzaming van Nederland wat ons betreft gewoon doorgaan.’

2 Want dat is uw grote streven?

‘Ja, ik heb wel een roeping. Ik kom uit een katholiek gezin met acht kinderen, ik ben het derde.

TON WILLEMSSEN (68)

Geboren in Heeten. Studeerde techniek, ging naar de kunstacademie, had een biologische winkel, was plantsoenarbeider en leraar wiskunde. Bedacht een isolatiemethode en begon veertig jaar geleden zijn bedrijf in isolatiemateriaal: TonZon.

‘Ik heb altijd het gevoel gehad dat ik een beetje in de schaduw van mijn oudere broer en zus opgroeide. Maar ook weer niet helemaal. Ik had al snel het idee: ergens klopt iets niet. Ik was drie en stelde vast dat mensen op een andere manier dachten dan ik. Ik vroeg dat aan mijn vader: hoe kan het dat mensen verschillend denken? Dat wist hij niet.

‘Ik keek en dacht anders dan mijn broers en zussen. Intelligentie, daaraan ontbreekt het mij niet. Ik ben wel naïef, en verlegen.

‘In een katholiek gezin krijg je natuurlijk de vraag of je een roeping hebt. Mijn vader is een tijdje naar een seminarie geweest en ik had een oom die missionaris was.

‘Op een gegeven moment kwam ik tot de conclusie: ja, ik heb een roeping. Maar niet binnen de kerk. In de vijfde klas lagere school werd ik door de kape-

laan uitgekozen om misdienaar te worden. Dat werd gezien als een hele eer. Maar ik zag dat helemaal niet zitten, soms had je al om zeven uur 's ochtends een mis. Dat trok me niet echt. Ik vroeg of het verplicht was en zei dat ik niet kon omdat ik konijnenvoer moest plukken, want ik had een konijn.

‘Ik wilde het paradijs op aarde brengen, de Sahara laten bloeien.

‘Op mijn zeventiende was ik klaar met school en daarna ben ik naar de Technische Hogeschool Twente gegaan, zoals die destijds nog heette. Daar kreeg ik gemakkelijk een kamer op de campus.’

3 Hoe beviel die studie?

‘In het tweede jaar had ik de helft van alle benodigde punten gehaald. Maar techniek vond ik niet boeiend, omdat ik zag hoeveel energie er werd verspild. Net als haaien vangen, de vinnen eraf snijden en de beesten teruggooien. Zo werd er ook met energie omgesprongen.

‘Dus techniek kon voor mij niet de oplossing zijn. Toen ben ik naar de kunstacademie gegaan met de studiebeurs van het derde jaar techniek, en daar heb ik anderhalf jaar veel plezier gehad. Het ging mij erom dat je mensen kunt veranderen via beeld.

‘Maar ik kwam erachter dat ik die innerlijke drang miste om je beeldend te uiten. Dus dat was ook niet de manier.’

‘Ik heb altijd gezegd: als er iemand komt met een beter idee, ga ik die helpen. Maar die kwam nooit’

Ton Willemsen: 'Ik ben veertig jaar lang tegen de wind in de berg opgelopen'

4 U stopte met de studie?

'Vrienden van mij hadden in Enschede een biologisch restaurant met een winkeltje en gingen emigreren. Dat winkeltje leek me iets voor mij. Ik ben daar een jaar bezig geweest en had het behoorlijk op de rit. Maar ik had een inkomen van 50 gulden, 25 euro, per week, geen vetpot.

'Toen ben ik gaan schoffelen bij de plantsoendienst van de gemeente. Daar wist ik dankzij mijn vader wel wat van. Maar al schoffelend denk je dan: dit is nog steeds geen vetpot, dus wat moet ik nou? Ik was destijds getrouwd en had een kind. Waar was ik goed in? Wiskunde. Ik heb een avondstudie wiskunde gedaan, want ik had niets afge maakt, en ik ben leraar wiskunde geworden.'

5 Maar dat bleek ook niet uw bestemming.

'Nee. Ik was inmiddels alleenstaand met een kind en wilde nog steeds de wereld verbeteren. Als je echt iets wilt doen, moet je aanpakken. Tijd om me aan te sluiten bij een actiegroep had ik niet. Ik ben een idealist, al is het lastig dat naar voren te brengen in het bedrijfsleven.

'Ik zat met die energiekwestie. Als je nou energie bespaarde, hadden we die kerncentrales niet nodig. Maar hoe doe je dat? Ik ben dat gaan analyseren en bestuderen. Ik ging naar de bibliotheek van de universiteit en las onderzoeken. Zo ontdekte ik dat een bepaalde techniek heel weinig werd gebruikt en dat ben ik gaan doen.

'Het principe is dat energietransport gebeurt door straling. Huizen worden gebouwd met een kruipruimte, een leeg koud gat waarin warmte verdwijnt. Die

vloer moet je dus isoleren. Dat is veel belangrijker dan het dak van een onverwarmde zolder isoleren. Ik ging dat uitproberen met folie, bij mij thuis, en merkte een gigantisch verschil. Ik had het erover in de kroeg en iemand vroeg of ik dat ook in zijn huis wilde leggen, want hij had altijd koude voeten. Toen wilden de burens het ook en zo ging het verder. Op 1 februari 1980 had ik een vervanger gevonden en ben ik gestopt als leraar wiskunde.

'Ik wist meteen dat ik iets te pakken had. In Scandinavië wonen ze met 19 graden comfortabel en wij hebben met 21 graden nog koude voeten. Maar er was geen subsidie voor en het was niet verplicht in nieuwbouw, dus ik heb het echt tegen gehad. Ik heb het gevoel dat ik veertig jaar lang tegen de wind in de berg ben opgelopen. Dat is nu anders.'

6 U gebruikt een soort folie. Waar haalde u dat vandaan?

'Ik maakte in het begin gebruik van materiaal dat je in een winkel kon kopen. Ook ben ik naar het ministerie van Economische Zaken gegaan, want begin jaren tachtig was er crisis en werkloosheid. En dit zou energie besparen en mensen aan het werk zetten. Maar zij geloofden er niet in.

'TNO had inmiddels aangetoond dat het folie supergoed isoleert. En ik werk zonder vervuilende vrachtwagens, want het spul weegt niks. Heel kleine, lichte pakketjes. Je kunt ze met een fiets vervoeren. Ik werk veel met zzp'ers die dit werk op een bakfiets doen.'

7 U moest investeren. Waarvan leefde u?

'Dat is een pijnlijk ding. Ik had van die bankcheques, in pakjes van twintig. En omdat ik leraar was geweest, had ik zo'n pakje. En toen dat op was, kreeg ik er weer één. Dus ik heb eigenlijk op de pof geleefd. Het ene gat dichtte ik met het andere.

'Maar ik ben altijd van het consumeren geweest. Ik neem al veertig jaar bij het boodschappen doen mijn

eigen tas mee en lege voorraadzakjes.'

8 Uw bedrijf groeide.

'Ja, wat ik had bedacht, werkte. Dat zag ik en wist ik, en dat gaven mensen aan elkaar door. Ik ben gewoon maar doorgedaan en heb het succes afgedwongen.

'Ik kon gaan produceren in een hoekje van een oude textielfabriek, want die industrie was naar de knoppen gegaan. We leaseten de machines. Op een dag werd ik gebeld door de bank: iemand wilde mijn bedrijf overnemen. Want anderen zagen dat er succes in zat. Dat wilde ik niet. Gelukkig had ik een grote klant die in één keer veel betaalde. Toen kon ik weg bij die bank. Maar ik moest wel naar een andere bank en heb het echt zwaar gehad.

'Toen de warmtebeeldcamera kwam, kon ik het verschil aantonen. Toen werd de verkoop veel makkelijker. De omzet over 2019 was ruim 4,5 miljoen euro.'

9 U doet dit niet voor het geld.

'Nee, ik wil niet per se rijk worden, of een grote ondernemer. Ik doe het voor het milieu. Ik heb altijd gezegd: als er iemand komt met een beter idee, ga ik die helpen. Maar ja, die kwam nooit. Ik ben geen klassieke ondernemer, wie gelooft nou dat je dit doet uit idealisme? Ik ben nooit voor de snelle winst gegaan. Ik had miljoenen kunnen verdienen aan iemand die had bedacht dat je mijn folie op foam kunt plakken voor onder het laminaat. Ik wil graag verkopen, maar het moet maatschappelijk wel zin hebben.'

10 U bent 68. Denkt u aan stoppen?

'Ik ben geboren op 29 februari 1952, een schrikkeljaar. Toen ik onlangs mijn verjaardag vierde, kon je elkaar nog gewoon een hand geven. Met pensioen? Kijk naar de presidenten van de wereld. Veel ouder dan ik! En mijn doel, water naar de Sahara brengen, is nog niet bereikt.' ●